ANUL XI. No. 1255 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 13 Octombrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Baratki în echipa României

Matchul cu Elveţia bate la uşă. Problema compunerii echipei României pasionează şi dată fiind importanţa întâlnirei de la 29 Octombrie, e firească agitaţia pe care o observăm cu prilejul preparativelor.

Toată discuţia asupra echipei este dominată însă de un nume: Baratki.

Joacă sau nu Baratki în echipa României?; în ce post?; în locul cui? Iată ce se întreabă lumea sportivă.

In definitiv, cu ideia intrării lui Baratki în echipa României se împacă toată lumea. Asupra postului, s'ar conveni uşor de tot, mai ales că orădeanul e: „bonne a tout faire"...

Mai există însă o întrebare, pe care lumea nu şi-o pune, de teama răspunsului.

Anume: Ce riscăm sub raportul regulamentelor internaţionale, dacă Baratki va opera în reprezentativa ţării? Intrebarea aceasta nu circulă, numai — cum am mai spus mai sus — de frica replicei.

S'a lansat în lumea sportivă versiunea populară şi alarmantă că în cazul când îl întrebuinţăm pe Baratki pierdem la „masa verde"...

Versiunea a prins, căci în ţara noastră există un fel de teroare a „mesei verzi", mai ales că nu e suporter care n'a fost decepţionat măcar odată în viaţa lui sportivă, de efectele unei contestaţii.

E drept că în cazul Baratki, defetismul a fost oarecum practicat de organele oficiale. Prea s'a vorbit de arbitraj, tranzacţii şi trampă cu un oarecare caz Auer. Organele oficiale au lansat toate aceste svonuri şi atunci s'au gândit oamenii că s'ar putea să fie ceva putred în Danemarca...

Scopul nostru e să liniştim spiritele... Şi în perfectă cunoştinţă de cauză, să afirmăm că introducerea lui Baratki în echipa României nu este legată de nici un risc. Iată de ce.

In momentul de faţă Baratki este legitimat de F. R. F. A. Calificarea aceasta s'a făcut pe bază că s'a considerat ca nulă şi neavenită situaţia creată abuziv în Ungaria, inclusiv cetăţenia ungară viciată din toate punctele de vedere.

Sportiviceşte Baratki este deci un nou născut. Cine şi ce ne-ar putea împiedeca să-l selecţionăm în echipa naţională?

Se spune că s'ar putea produce o contestaţie elveţiană. Pe ce motiv?

Intr'un singur caz elveţienii ar putea formula obiecţiuni — nu contestaţii — dacă F. I. F. A. s'ar sesiza de cazul Baratki, l-ar judeca şi suspenda. Dar în situaţia aceasta nu credem că F. R. F. A. l-ar introduce în echipă.

Rămâne clar că elveţienii n'au a se interesa de situaţia jucătorului şi mai ales nu au de ce să discute calificarea lui.

Un singur punct comportă discuţie. Anume: aplicarea articolului din regulamentul Fifei, care prevede că internaţionalii cari îşi schimbă cetăţenia sunt supuşi unei carantine de 3 ani. Baratki, nu este în situaţia aceasta. Cetăţenia obţinută în Ungaria cu neglijarea tuturor formelor, nu are valoare şi deci nu i se poate aplica articolul din regulamentul Fifei impunând carantina.

Acesta este punctul nostru de vedere în cazul Baratki.

Trebue introdus în echipa României, căci nu riscăm nimic. E mai mult ca sigur că elveţienii nu vor face nici o contestaţie.

Dacă vom porni însă la tranzacţii şi trampe..., vom acuza un fel de slăbiciune de care adversarul va şti să profite.

In cazul Baratki, nu există decât o tactică: „maniera forte".

LIS.

Un sever avertisment...

Noul comitet al clubului Venus s'a ocupat de cazul jucătorului Lăpuşneanu, care s'a făcut vinovat de o gravă abatere dela regulile cavalerismului sportiv cu prilejul ultimului match contra Universităţii. A discutat pe larg antecedentele acestui jucător şi a ajuns la concluzia că pedepsirea lui este strict necesară. Mai ales că după cele petrecute Duminică, însăşi membrii clubului au cerut sancţionarea lui. De restul spectatorilor prezenţi la infracţiunea lui Lăpuşneanu, nici nu poate fi vorbă că au fost gata să aplaude gestul clubului Venus în eventualitatea că s'ar fi produs, de vreme ce şi-au manifestat destul de zgomotos, chiar pe teren, opiniile în această direcţie.

Clubul Venus l-a sancţionat pe Lăpuşneanu, însă mult prea slab decât ar fi trebuit. Atât de slab, încât primul care a fost mirat de calitatea ei, a fost însuşi Lăpuşneanu. Pentru că, judecaţi şi dv., dacă un avertisment, fie chiar public, se potriveşte conformaţiei generale a acestui jucător, care, a mai primit până acum cel puţin 3 duzini de avertismente, de tot soiul. Şi publice, şi private şi în scris şi verbal... La ce au folosit toate aceste avertismente, de vreme ce spectacolul degradant de Duminică n'a putut fi evitat? Avertismentul este o doctorie care se dă odată şi maximum de două ori. A treia oară, după ce organul s'a obişnuit cu ea, efectul este iluzoriu. Dovada am avut-o şi încă destul de concludentă (jucătorii clujeni sunt în măsură să vi-o confirme). Aşa că pedeapsa pe care Venus a găsit de cuviinţă s'o aplice jucătorului său recalcitrant, a încetat de mult de a mai fi pentru Lăpuşneanu o pedeapsă. Din contră, face impresia că avertismentele excită nervii atât de sensibili ai acestui jucător, care n'are, probabil, alt prilej decât terenul de football pentru a-şi linişti construcţia psihică atât de original plămădită. Dacă înţelegem necesitatea pentru Lăpuşneanu de a priza narcoticul avertismentului de 10 ori pe sezon, nu suntem câtuşi de puţin dumiriţi asupra interesului pe care-l are clubul Venus de a-i facilita această pătimaşă îndeletnicire.

Pentru că din două una. Ori Lăpuşneanu a fost într'adevăr vinovat de apucături nesportive în matchul cu Universitatea şi merită sancţionat. Ori n'a fost vinovat şi atunci admonestarea publică este lipsită de temei. Dar dacă a fost vinovat — şi că a fost nu mai încape îndoială, de vreme ce s'a sesizat însăşi conducerea clubului Venus — dece avertismentul? Pe cine avertizează acest avertisment? Şi ce anume avertizează el?

Când unui comitet întrunit pentru discutarea unui caz atât de interesant, de rezolvirea căruia se leagă buna consideraţie a clubului, îi stau la dispoziţie atâtea arme de sancţionare serioasă, dece s'a ales inofensivul mijloc de care am pomenit? Pentru a se da impresia că exigenţele opiniei publice sunt ţinute în seamă, sau pentru a se rezolva un caz de conştiinţă?

In orice caz, ori care ar fi fost obiectivul, calea aleasă a fost cel mai puţin indicată.

Ladoumègue a stabilit un nou record mondial

Jules Ladoumegue a stabilit un nou record pe chilometru.

Recordmanul a parcurs distanţa în 2 m 59 s. 1/5.

Nu se ştie dacă recordul va fi omologat, Ladoumegue nefiind calificat de forul oficial al atletismului.

Pe tabloul recordurilor mondiale figurează: Lovelock cu 3 m. 2 s. 1/5.

Ultima dată Ladoumegue a parcurs distanţa în 3 m. o s. 3/5.

După Jocurile atletice Interbalcanice

De vorbă cu d. Neagu Boerescu delegatul României la congresul Balcanic. Consideraţiuni asupra jocurilor. Cine va organiza viitoarele competiţiuni

Rămâne ca un fapt incontestabil, că Jocurile atletice Inter Balcanice constituesc pentru atletismul din Balcani în general şi pentru cel românesc în special, evenimentul atletic cel mai important al anului.

Pentru atletismul nostru vitregit de soartă, manifestaţiunea anuală dela Atena capătă o importanţă covârşitoare, desfăşurarea ei având darul să suscite un interes uşor de explicat.

Aceste concursuri constituesc doar singura manifestaţiune internaţională a atletismului nostru şi deci unica ocazie de verificare a posibilităţilor noastre, mijlocul de-a mai ţine treaz interesul atleţilor noştri lipsiţi de orice contact cu străinătatea.

Ar fi deajuns numai acest considerent, pentru a justifica importanţa ce i s'a acordat întotdeauna grandioasei serbări a atletismului din Balcani.

Echipa României se întoarce dela Atena mâine la prânz. D. N. Boerescu delegatul nostru la congresul Balcanic a sosit de eri în ţară şi am crezut interesant să-i cerem câteva amănunte cu privire la Jocurile din acest an.

— Cu ce impresie vă întoarceţi dela Atena?

România pentru a treia oară s'a plasat în locul al treilea în urma Greciei şi Jugoslaviei. Acest clasament nu trebue să ne surprindă, pentrucă l-am prevăzut.

«Dar nu asupra acestui fapt voi insista, ci asupra voiajului care am impresie că a lăsat tinerei noastre echipe o amintire ce greu o vor uita şi o sumedenie de învăţăminte cari sper că nu vor întârzia să-şi arate roade.

— Cum s'au prezentat echipele în acest an?

Incontestabil că Grecia a reuşit şi în acest an să imprime aceiaşi notă de superioritate şi este lesne de ghicit de unde provine această superioritate când stai să admiri elanul tinerimii spre acest sport, când ai ocazia să admiri o organizaţie şi un entuziasm pentru atletism aproape unic în lume.

«Dar surpriza pentru noi a constituit-o excelenta figură şi modul de-a se prezenta a teamului Turc.

«De anul trecut şi până acum atleţii turci au făcut progrese considerabile, lucru la fel de explicabil, dacă ne gândim că «mica Turcie» posedă nu mai puţin de trei antrenori streini.

«Despre Bulgari nu pot spune decât că prezintă câteva individualităţi excepţionale înzestrate în plus cu voinţa demnă de toată admiraţia.

«Jugoslavii nu au fost atât de periculoşi în acest an. Nu au avut sprinteri nici demi fondişti. Au fost net dominaţi la aruncări ca şi la sărituri, dar au excelat în schimb în cursele de fond.

Albania este o ţară cu imense posibilităţi şi continuând a lucra metodic va ajunge să producă frumoase surprize.

— Dar despre echipa României ce aveţi de spus?

«Din punct de vedere pur sportiv am deplasat echipa cea mai incompletă. Fără Fritz care ne aducea sigur o victorie la greutate, fără Havalet care în cel mai rău caz era al doilea, la disc, fără Herold care se califica sigur la 110 m. garduri ca şi la prăjină şi triplu salt, fără Bodea care ocupa un loc al treilea şi cu o echipă de 4x100 m. rău întocmită.

«N'am menţionat decât lipsurile mari ale teamului nostru. Era deci imposibil să ne plasăm mai bine.

«Jocurile din acest an ne-au dovedit că atleţii noştri sunt lipsiţi de pregătire technică. Şi acum mai mult ca oricând prezenţa unui antrenor se impune. Dar ceeace am constatat că mai lipseşte reprezentanţilor noştri este moralul. Ce diferenţă între atleţii bulgari şi ai noştri din acest punct de vedere. Lipsa aceasta eu o consider capitală pentru un sportiv.

— Căror motive atribuiţi unele performanţe slabe ale atleţilor noştri?

«Intr'adevăr am urmărit cu atenţiune în ultimii ani rezultatele obţinute de atleţii noştri la Atena şi la Bucureşti şi le-am comparat cu cele obţinute de atleţii turci şi mai ales bulgari. Ei bine, ai noştri au fost totdeauna mai slabi, mult mai slabi ca în ţară, pe când bulgarii şi turcii s'au prezentat mult mai bine la Atena.

«Rezultatele slabe obţinute de o bună parte din atleţii români pot fi astfel motivate:

1) Handicapul terenului care este mult inferior celui dela Bucureşti.

2) Inferioritatea technică: lipsa unui stil şi a unor metode de antrenament.

3) Voiajul pe mare — handicap pentru alergători şi sprinteri.

4) Moralul — factor psihic care lipseşte la cei mai mulţi din atleţii noştri.

— Care atleţi au reuşit să se impună la aceste jocuri?

«In echipa noastră trei atleţi s'au impus şi aceştia au fost Gall, Nemes şi Manea.

«Gall este un atlet în adevărata accepţie a cuvântului şi cu el atletismul nostru se poate mândri.

«Modest şi rezervat, câştigătorul celui de al doilea Marathon balcanic este înzestrat cu voinţă şi a fost atletul cel mai ridicat moral.

«Nemes a luptat aşa cum puţini din atleţii noştri au luptat vreodată, iar Manea ne-a mulţumit pe deplin.

«Din restul atleţilor un nume s'a impus şi acela a fost bulgarul Gantcheff un exemplar demn de admirat. Alături de el grecul Frangoudis un sprinter extraordinar şi tânărul fondist jugoslav Krews, gloriosul învingător al lui Manea.

CATEVA DATE ASUPRA CONGRESULUI BALCANIC DE ATLETISM

«Şedinţele s'au ţinut în sala festivă a S. C. G. A. S. U.-ului şi au luat parte delegaţii celor şease state participante.

«S'au discutat câteva chestiuni importante în acest an dintre cari menţionez:

a) Propunerea Turciei de-a se modifica clasamentul general — înlocuindu-se punctajul actual printr'un punctaj luat după tabela finlandeză.

«Propunerea a fost mult discutată şi în cele din urmă s'a hotărât ca pentru jocurile viitoare clasamentul să se facă ca şi până acum, dar sub formă de încercare punctele să se socotească şi după tabela finlandeză.

b) S'a hotărît a se menţine Comitetul Interbalcanic. Alături de el însă să funcţioneze congresul balcanic de atletism, menit să se ocupe cu toate chestiunile în legătură cu Jocurile atletice.

c) S'a luat notă şi s'a admis creia-

(Continuarea în pagina II-a)

Lucian Popescu şi Gironès se vor întâlni la Barcelona

Matchul a fost definitiv angajat. Condiţiunile. Ce declară Lucian Popescu

România este angajată în două campionate europene. Spakow şi Lucian Popescu, doi din cei mai buni boxeuri români, au fost calificaţi challengeri ai campionilor la categoriile semigrea şi pană. Li s'a fixat şi termenele în cari trebue să-şi justifice pretenţiile.

Dar poziţia geografică a ţării noastre a îngreunat enorm situaţia.

Şi a fost un moment când se credea că matchurile: Andersson—Spakow şi Gironès—Lucian Popescu nu se vor mai face. In fiecare zi noui dificultăţi, necontenit condiţii inconvenabile surveneau în calea tratativelor. Cu multă amărăciune lumea boxului, constata că Spakow şi Lucian Popescu vor fi privaţi de posibilitatea unor încercări în concertul european.

In ultimele zile situaţia s'a schimbat însă. De unde ambele matchuri erau condamnate, astăzi putem spune că amândouă se vor face în termenele acordate de I. B. U.

De matchul lui Spakow cu Andersson ne-am ocupat. Tratativele le cunoaşteţi şi singurul punct de elucidat priveşte data întâlnirii. Intre cele două părţi interesate este o diferenţă de o săptămână, ceea ce nu va împiedica realizarea unui acord.

PERSEVERARE

Nu de mult, Lucian Popescu ne-a făcut o declaraţie, din care reamintim următoarea frază:

«Intr'un fel sau altul (la Bucureşti sau Barcelona N. R.) ţin să boxez cu Girones; nu voi refuza să fac sacrificii, ca să se ajungă la un aranjament».

Şi Lucian Popescu s'a ţinut de cuvânt.

După ce s'au epuizat toate tentaţiile, oferindu-se lui Girones o bursă de 25.000 de franci plus cheltuelile, s'a constatat că spaniolul nu poate fi convins să vină la Bucureşti.

O INTORSATURA

In urma acestei constatări, tratativele au fost îndrumate pe altă pistă. Anume: un contract ca matchul să se facă la Barcelona. Şi după tratative — mai bine zis tocmeli — de o lună, s'a ajuns la

UN ACORD

Astăzi putem afirma că matchul Gironès — Lucian Popescu a fost contractat. Campionatul Europei de categorie pană va avea loc la Barcelona, în prima jumătate a lunei Noembrie.

CONDIŢIUNILE

Spaniolii au făcut un angajament splendid. Organizatorul Taxonera dela Barcelona, a sesizat împrejurarea că Lucian Popescu ţine neapărat să-l întâlnească pe Gironès, impunându-şi condiţiile.

Lucian Popescu va prima o bursă de 12.000 de franci plus cheltuelile de întreţinere în Spania. Mai puţin de jumătate din ce i s'a oferit lui Girones.

S'a stabilit că va funcţiona un arbitru judecător unic.

Matchul va avea loc în a doua săptămână a lunei Noembrie.

CE SPUNE LUCIAN POPESCU

«După cum vedeţi am acceptat totul, numai ca să boxez cu Girones. Am impresia că mai pot fi odată campion european. Am început antrenamentul şi la sfârşitul lunei voi pleca în străinătate».

Punch

S'au închis înscrierile pentru excursia noastră

Eri s'au primit ultimile înscrieri pentru excursia pe care o organizăm la Budapesta între 20—24 Octombrie. Şi trebue să mărturisim că aşeptările noastre au fost întrecute cu mult, ceiace dovedeşte că există şi în România un public care este gata să facă sacrificii pentru a fi faţă la marile manifestaţiuni internaţionale. Este o constatare extrem de preţioasă dacă ţinem seama de faptul că interesul spectatorilor pentru sport este condiţiunea esenţială a progresului în această direcţie.

In caravana ziarului nostru, care va părăsi Capitala Vineri 20 Octombrie, s'au încolonat reprezentanţii celor mai diverse categorii sociale. Domină bineînţeles elementul intelectual, dat fiind faptul că această categorie este mai în măsură să facă sacrificii materiale pe altarul sportului. S'au înscris însă ca participanţi la excursia noastră şi o seamă de tineri sportivi, dornici să cunoască lucruri şi locuri noui. Strădania şi sacrificiile lor nu vor fi fost făcute în van, pentrucă un match Italia-Ungaria este un prilej unic de învăţăminte footballiste, iar Budapesta unul din cele mai frumoase oraşe din lume.

Regretând că suntem în imposibilitate de a mai primi înscrierile venite după termenul fixat (dat fiind faptul că au fost complectate toate locurile disponibile) rugăm pe cei înscrişi să-şi complecteze de urgenţă actele necesare pentru scoaterea paşaportului colectiv.

O expediţie a aviaţiei româneşti la Cap Town

Un proect pe cale de înfăptuire

Suntem în posesia unei veşti dintre cele mai senzaţionale. Trei sburători români şi-au propus să întreprindă, în formaţie, un formidabil raid. Anume ei vor să sboare de la Bucureşti la Cap Town, pe trei avionete Messerschmidt de 100 H. P.

Deci, întreaga expediţie se va efectua cu material românesc şi cu piloţi indigeni. Străbaterea distanţei pe care s'a distins regretatul Ionel Ghica, cere multă tenacitate, răbdare, curaj şi o rezistenţă fizică ce nu stă la îndemâna oricui.

Adevărat este însă, că cei trei sburători cari vor porni întru cucerirea gloriei, nu sunt aviatori de rând, ci piloţi emeriţi, frecaţi în sboruri de lungă durată şi consacraţi definitiv pe materialul ce-l vor utiliza.

Traseul raidului proectat este extrem de dificil. In acest anotimp, întreprizii sburători vor avea de luptat din greu cu ploile, cu vânturile şi cu furtunile. Nu este deasemenea exclus ca ei să se lovească şi de marile inconveniente ce le prezintă trecerea deşerturilor, unde furtunile de nisip sunt curente şi împiedică în mod considerabil, înaintarea.

Cu toate acestea, nu este mirare că aviatorii români manifestă atât optimism în ce priveşte reuşita, întrucât toţi trei şi-au trecut de mult examenul de competenţă.

După cum am spus şi mai sus, echipajul românesc va fi format din trei avionete. Prima va purta pe aripile ei pe căpitanul Mihail Pantazi, de ale cărui isprăvi am mai avut ocazia să ne ocupăm în coloanele ziarului nostru. Bravul pilot este acela care a adus ţărei un record mondial.

In 1931, căpitanul Pantazi a cucerit titlul de recordman al lumei, în sborul de durată pe hidroavion uşor. Isprava a fost realizată pe un aparat ca acela pe care îl va pilota în raidul Bucureşti — Cap Town.

Celelalte două avionete vor fi conduse de către vajnicii Max Manolescu şi Petre Ivanovici, nedespărţiţii tovarăşi de sbor ai căpitanului Pantazi, care va avea şi sarcina de comandant al escadrei.

Acrobaţi de cea mai ridicată clasă şi, în acelaş timp, turişti încercaţi, cei trei piloţi români formează în ansamblu o chezăşie de succes, pentru raidul ce şi-au propus să înfăptuiască.

Asociaţia A. R. P. A. care va finanţa îndrăsneţul raid, nu-şi face decât o datorie din dorinţa de a uşura propaganda aviaţiei în ţara românească.

r. c. d.

Se modifică regulamentul de legitimare

Un nou statut al jucătorilor

In momentul de faţă se lucrează la modificarea regulamentului de legitimare. Se va renunţa la o bună parte din actualele prevederi. In general se vor simplifica mai toate formele şi în schimb se va acorda o putere mai mare convenţiilor dintre părţi.

Intre altele se va stabili un nou statut pentru jucători, făcându-se o categorică distincţie între profesionali şi amatori.

Pentru supravegherea aplicării statutului, proectul de reformă preconizează înfiinţarea unui for special.

Modificarea regulamentului de legitimare va fi discutată într'un Consiliu Federal şi va fi aplicată abia în 1934.

Citiţi:

In pagina II-a: Ultimele informaţii din lumea boxului.

In pagina III-a: Matchurile de Duminecă pentru Divizia Naţională.